

1 Jesus er mit liv i live,
Jesus død det har min død,
Du for mig dig ville give
I den største sjælenød,
I den hårde dødens våde,
At det kunne mig benåde;
Tak og ære tusindfold
Ske dig derfor, Jesus bold!

2 Du, ak du har villet lide
Fangenskab med spot og skam,
Hug og slag og kval og kvide,
Du uskyldige Guds Lam!
Alt på det, jeg skulle ikke
Sidde fast i Satans strikke.
Tak og ære tusindfold
Ske dig derfor, Jesus bold!

3 Du tillod dem dig at plage,
Og at pine jammerlig,
På det intet skulle noget
Trykke tungt og ængste mig,
Med forbandede du lignes,
At jeg skal i dig velsignes.
Tak og ære tusindfold
Ske dig derfor, Jesus bold!

4 Man har grusomt dig forhånet,
Drevet med dig narrespil,
Purpurklædt og tornekronet–
Hvi gav du dem lov dertil?
At du ret mig kunne fryde,
Og med ærens krone pryde.
Tak og ære tusindfold
Ske dig derfor, Jesus bold!

5 Du blev uretfærdig slaget,
Og har stødet fra mig vendt,
Du uskyldig blev anklaget,
Ak, så bliver jeg frikendt!
Trøstesløs du ville hænge,
At jeg ej til trøst skal trænge.
Tak og ære tusindfold
Ske dig derfor, Jesus bold!

6 Du har syndestrafpen båret,
Og har lidt tålmodelig,
Du har taget banesåret,

Og betalt min skyld for mig,
At mig Gud ej skal tilregne,
Ville du i døden blegne,
Tak og ære tusindfold
Ske dig derfor, Jesus bold!

7 Du med ydmyghed har villet
Bøde for mit stolte mod,
Din død har min død formildet,
Så den nu er sød og god;
Alt, du led, og alt, du gjorde,
Skal til sjælebod mig vorde.
Tak og ære tusindfold
Ske dig derfor, Jesus bold!

8 Nu jeg takker af mit hjerte,
Jesus, for din angst og nød,
For hvert sår, hver spot og smerte,
For din jammerfulde død!
For de mange suk og klager,
For de tusindfolde plager,
For din skælven, for din sved,
Tak ske dig i evighed!

Efter Norske Synodes Psalmebog. E. C.
Homburg; F. Rostgaard